

P. olivacea
Sporod Cone fossil

lethbridge

St. 3

Indicates 0.4 m. in height

Specimen PD Dr. Bent,
Geological Survey of Canada
Bentley, Alberta

25. MAJA

25. maja praznuje Tito svoj rojstni dan. Z njim vred praznuje tudi vsa mladina Jugoslavije. Vsi imamo Tita srčno radi. Spomnjuje ga tudi drugi narodi po svetu. Od vseh strani mu pošiljajo vošdila. Posebno tisti narodi, ki še niso svobodni in ki še ne vladajo sami. Kajti Tito nas uči, da si moramo vsi narodi vladati sami, da morajo vsi biti svobodni, da naj žive tako, kakor sami hočejo. Uči nas, naj imajo vsi žudje enake pravice, tako belopolti, kakor tudi črnci, rdečepolti in rumenopolti. Tito pravi, da lahki vsi narodi živijo med seboj v prijateljstvu, čeprav živijo in si gospodarijo vsak na svoj način.

Jugoslavija si celo želi prijateljstva z vsemi deželami. Na obiskih se z voditelji tuji dežel pogovarja, kako bi za vedno odpravili vojne. Tito povdarja, da bomo srečno živelji le v miru in medsebojni pomoči. Zato imamo Tita tako radi. Za njegov 78. rojstni dan mu vsi želimo, da bi še dolgo živel, da bi bil zdrav in srečen. Vsi učenci pa se potrudite, da mu boste po svojih močeh pomagali. Pridno se učite, ker le kdor se uči, bo kaj znal. In le tako boste lahko nadaljevali njegovo delo.

P R V I M A J

Vsako leto praznujejo delovni ljudje 1. maj kot delovski praznik.

Nekdaj delovni ljudje niso imeli takih pravic, kot jih imajo današnji delavci. Delat so morali po 16 ur na dan in dobivali so zelo skromno plačilo. Prvega maja leta 1886 je bila v Ameriki velika stavka. Policijske strelejala in mnogo delavcev ranila in tudi pobila. Do osvoboditve so bila praznovanja prepovedana, ker so se kapitalisti bali moči delavcev. Le najpogumnoj i so 1. maj na skrivaj praznovali.

V počastitev padlih let 1886 praznujemo vsako leto 1. maj svečno, ker spoštujem delovnega človeka.

Adrijana Černe

PRIJAVA NA KRES

Med prvomajskimi počitnicami smo se pripravili na kres. Sli smo v gozd. Nasekali smo mnogo vej. Naložili smo jih na kup. Kmalu je nastala velika gromada. V mraku smo se otroci zbrali in odšli k kresu. S trebj smo nesli tudi krumpir.

Kmalu so se nam pridružili tudi mladinci. Najprej smo zakurili kres. Nekaj časa jih grel, nato je ugasnil. Polili smo nafto in kres je lepo zagorel. Ves veseli smo se vrnili domov.

Drago Zgaga

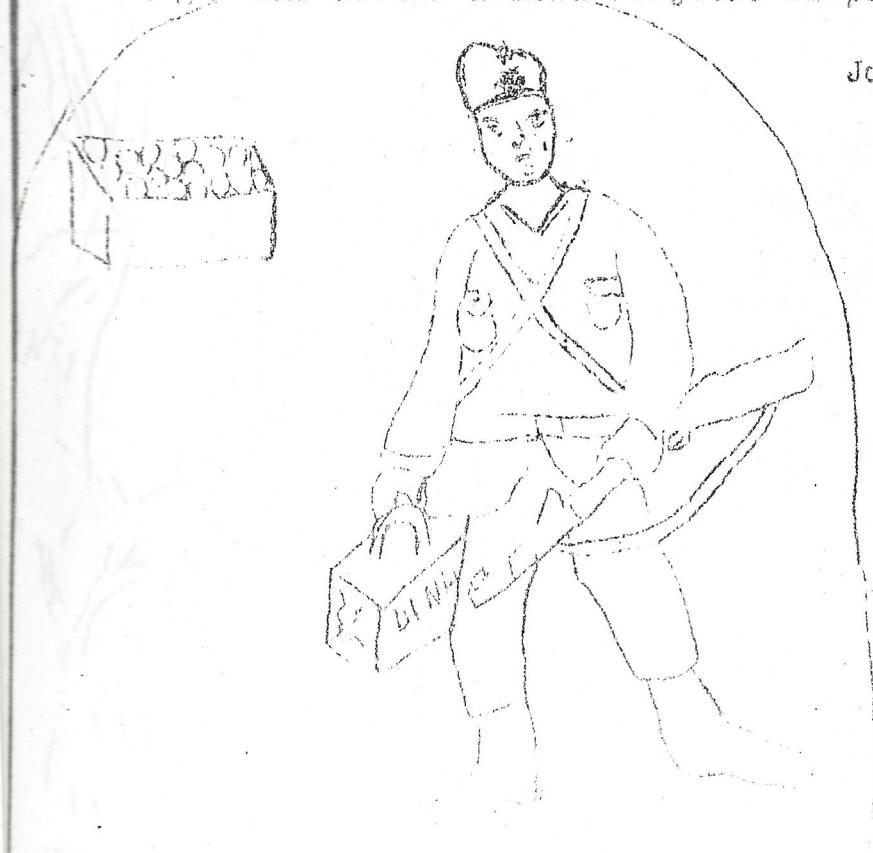
RESENJNA ZGODA - IZ NOB

četrtak, 10. junija 1948. leta, na vasi, kjer je bila domača skupnost, vodstvo se je ustavilo in predstavnikom, ki so prišli na predavanje in predavanju po večerji, ki so jih organizirali, se željeli pogovarjati.

Danes, dan je potro so davši pogoda j pritekle ženice in jerevadle, da predo Nemci. Nantljene so bile v sosednjo vas k msi, pa so jih zapledale na cesti pod vasjo. Partizani so planali pokonci in že čez petnajset minut se je pričelo streljanje. Prebroj sovražnika je bila velika, zato so se morali umakniti v bližnji gozd.

Ned partizani je bil tudi ruski vojak, ki ni dobro razumeval naše govornice, zato se ni pravocasno umaknil. Zadnji trenutek ga je vendarj ded skril v klet. Pokrnil ga je z orodjem in s kosi. Ko so brali v vas Nemci, so preiskali vse hiše. Nenapotili so se tudi proti kleti. Ded je znal govoriti nemški jekik. Rekel jam je, naj verjamemojo, da ni nikogar. Tedaj so se Nemci umaknili. Preden so zapustili vas, so počgali vse hiše.

Ko je oče spet odpril klet, je kar obstal od strahu. Skrit partizan je stal sredaj kleti, ves oborožen. Kaj bi bilo, če bi pa tako dobili Nemca? Verjetno bi pobili vse domače.

Józica Drole

MEDVEDA JE VRG JO NAZAJ

Lovci so se odpravili na lov za medvedom. Janez, ki še ni bil izkušen lovec, se je precej oddaljil od določene smeri, zato je tudi imel smolo, da se je sam srečal z medvedom. Presenečen nad mrcino dvigne puško, da ustreli, a puška kot nalašč odpove. Janez ni imel druge izbire, kot da jo ucvre. Glej ga šmenta, medved pa za Janezom! Skoraj bi bilo po lovcu, ko jo nenadoma medved ubere nazaj v nasprotno smer.

Po končanem lovu je Janez pripovedoval zgodbo prijatelju Jožetu.

"Jaz bi v tem primeru imel polne hlače", pravi Jože.

"Tako, tako", ga dopolni Janez, "Saj sem jih imel tudi jaz!"

Bruno Mencinger

MOJ DED JE BIL PARTIZAN

NOB se je pričela 1941 in je trajala dolga in težka leta, v katerih so morali dati življenje številni naši ljudje.

11. februarja 1942 sta se dedek in njegov brat v mraku napotila proti hosti. Odšla sta v partizane. Naši hrabri fantje ter možje so se junašk borili proti fašistom. Sovražnik je imel vedno večje izgube. Zato so postali še bolj kruti. Niso prizanesli niti najmlajši. Izseljevali so družine. Tudi moja mamica je bila pregrada. Spomladi je prišla v vas skupina zelenih uniform. Pregradi so vse tiste družine, ki so imele v hosti kakšnega partizana. Odpeljali so živino, oropali hiše, uničili vse, kar jim je prišlo pod roke in s seboj odpeljali tudi ljudi. Nočili so v vojašnici na Knežji. Zjutraj so pregnance peljali v taborišče v Italijo. Moja babica se je vrnila domov, ker je imela 4 majhne otroke. Moj najmlajši stric takrat ni bil še rojen. Moja mamica je imela tri leta.

Ko so se vrnili domov, so ili nekaj časa le pri sosedu. Dom je bil oropan, imeli niso kjer jesti in nikjer spati. Kljub temu, da je bila vojna težka, ubica ni klonila. Skrbeti je morala za svojih petero majhnih otrok. Dedek je dal življenje za svobodo 31. maja 1942 leta.

Majda Trojer

DED JE MNOGOKRAT Pripovedoval

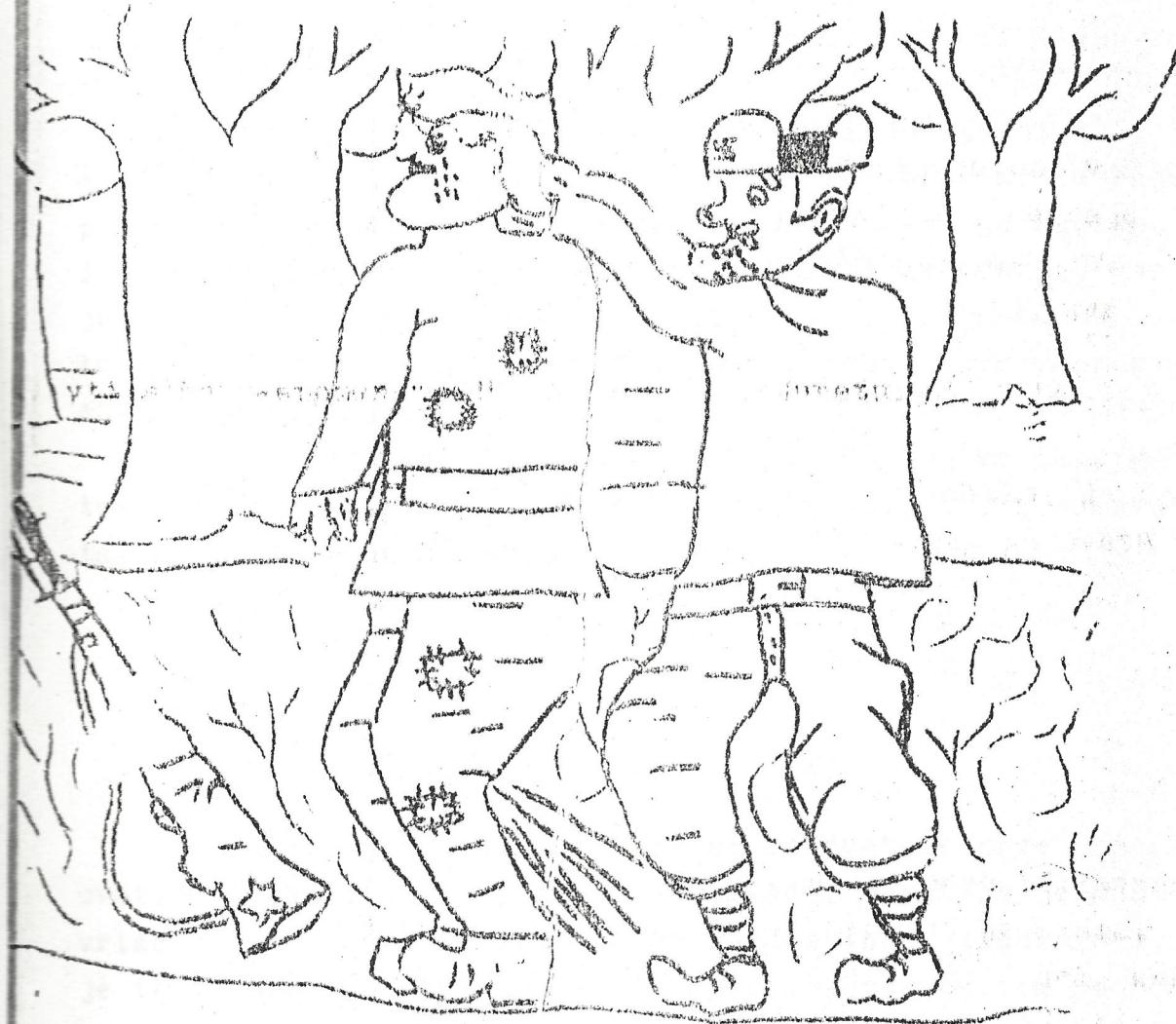
Dedek mi je mnogokrat pričeval zgodbe. Zelo rad mi je pripovedoval partizanske, ker je vedel, da so mi te najbolj všeč.

Pozimi me je težko čakal, da sem prišel iz šole. Doma smo posedli na veliko kmečko pač, ki jo je mati zakurila ob mrzlih zimskih dneh. Tako mi je nekega dne pripovedoval zgodbo o pogumnem partizantu Juriju, ki so ga Nemci dobili

v kremlje, ko je branil domovi o. Vendar so ga partizani, resili.

Pripovedoval je še druge godbe a najbolj se mi je vtisnila v spomin legendna partizanska zgodba o partizanu Juretu.

Branko Kusterle

PRAZNIK DELA

Prvega maja praznujemo praznik dela. Vsi delavci in delavke imajo praznik. Mesta in vasi so okrašene. Na 1. maj smo šli gledat v Tolmin partizanski film "Bitka na Neretvi". Film mi je bil zelo všeč. Videl sem, kako so se partizani borili

proti sovražniku. Partizani so premagali Nemce leta 1945.

Nasa vojska nas varuje tudi danes pred sovražnikom.

Viljan Leban

M O J D O M

Stanujem v bloku. Imam še sestro in bratca. Stanovanje je prostorno.

V kuhinji mama kuha. Zraven je tudi sprejemnica, v kateri pišem domače naloge in se učim. Ko vstopim, najraje pogledam na vrata, ki vodijo na balkon. Balkon je majhen. Iz sprejemnice vodijo vrata v sobo. V sobi je svetlo, ker je veliko okna. Skozi okno vidim cesto, ki so jo lansko leto asfaltirali. Najraje sem v dnevni sobi, kjer v prostem času prebiram knjige.

To je moj dom. Imam ga zelo rada. Ko bom velika, ga bom težko zapustila. Želela bi, da bi imeli vsi otroci na svetu tak dom, kot ga imam jaz.

Adrijana Černe

LISICA JE UKRADLA KOKOŠ

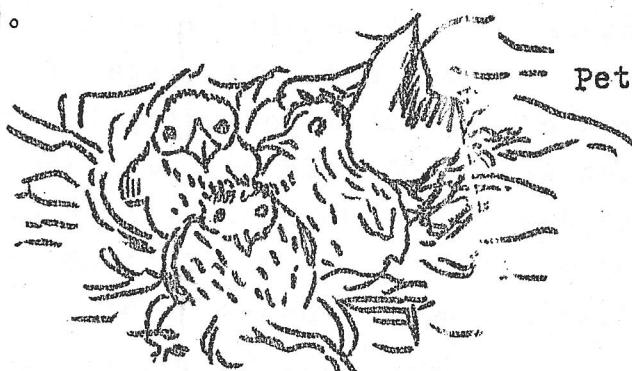
Bilo je spomladi. Komaj so se razcvetale prve pomladanske cvetice. Kokoši so se pasle na dvorišču. Naenkrat je nastal vrišč med kokošmi. Pogledala sem na dvorišče. Videla sem, kako je tekla lisica s kokošjo proti gozdu. Povedala sem to očetu. Kokoši so skakale sem ter tja. Žai mi je, ker smo zgubili najlepšo kokoš.

Lidiya Zgaga

NAŠE ŽIVALI

Čeprav doma nismo kmetji, imamo vseeno celo kopico živali. Pa naj jih vam naštejam. V hlevu za hišo imamo dve kozici ter kozliča, ki se vedno postavlja na zadnje noge in poredno striže z ušesi. Imam še dve rački ter racman. Rački pridno sedita na gnezdu in včasih, da komaj čakam puhaštih račic. Imam še osem kokoši, siri zajčke ter psička Murija, ki pridno čuva nas in vse živi ali. Včasih se poigram z njim in tokrat zadovoljno maha z repom. Zadnjič mi je ušel v vas. Zelo sem se bal zanj. A vrni se je in tako smo zopet vsi skupaj.

Peter Dakskobler

MAMICA MI JE PRIPOVEDOVALA

Mesec maj je najlepši v letu. Partizani so se borili štiri leta in meseca maja so nam priborili svobodo. Za svobodo je bilo prelito mnogo krvi. Okupator je požigal naše domove, ljudi pa izganjal in mučil po taboriščih. Mnogo jih je umrlo mučeniške smrti. Med njimi je bila tudi Majda, doma iz Goriških Brd. Bila je hrabra partizanska organizatorka. Ponoči je delala za partizane, podnevi pa je opravljala učiteljsko službo.

Minilo je že mnogo let od takrat. Naši borci pa so nam ostali v trajnem spominu.

Mirjam Drole

3. RAZRED

NEDELJSKI IZLET

Poletne nedelje smo se odpravili na kratek izlet po Gorenjski. Sonce je že vstalo izza hriba in prijetno grelo, ko smo sedli v avto. Peljali smo se preko Petrovega brda po Selški dolini do Kranja. Možica nasmejanih ljudi je hihela po cestah. Nekateri so šli na izlet, drugi na kopanje.

Po dobri uri vožnje smo prispeli na cilj, na letališče Brnik. Tam je bilo že veliko avtomobilov in ljudi. Ogledali smo si veliko potniško letalo, ki je pravkar pristalo. Videla sem tudi prikupno stevardeso in zamikalo me je, da bi tudi jaz nekoč to postala. Ko smo si dobro ogledali letališče, smo se odpeljali v vas Brnik obiskat neko družino, pri kateri je mama nekoč stanovala. Tam so nas lepo sprejeli in nam postregli. Proti večeru smo se poslovili od lepe Gorenjske. Odpeljali smo se proti domu.

Ta izlet mi bo ostal v epem spominu, saj sem prvič v življenju videla letališče.

Anderjka Frelih

NAŠ PSIČEK

Pri nas imamo psička, ki se imenuje Muri. Imam ga zelo rada. Je bolj majhen, črn in el. Imamo ga v hlevu. Večkrat ga peljem na sprehod. Je dober čuvaj. Kadar zasliši kakega tujca, začne lajati. Ko smo ga prinesli, je bil zelo majhen. Rad se je igral z mučo, seda; pa je ne pusti več blizu sebe. Očka ga je hotel prodati, tod midve s sestro ga nisva pustili.

Oman Megda

MOJA POT V ŠOLO

Doma sem iz zelo oddaljene vasi, iz Porezna. Pozimi ne morem domov, zato sem pri stari mami na Bači. Domov grem le v soboto.

Latos je bila zelo huda zima. Vsak ponedeljek me je mama spremljala do Andrejca. Naprej sem šel sam. Tudi tisti ponedeljek je šla mama z mano do Andrejca. Tam je šla ona nazaj, jaz pa v šolo. Prisel sem že skoraj na cesto. Ne vem, kaj me je naenkrat prejelo. Začel sem se cmeriti in gledati nazaj proti domu. Kar na lepem sem se obrnil in stekel nazaj. Do doma sem prišel čisto moker, ker je močno deževalo. Bil sem zelo kregan. Za kazen sem moral vse popoldne brati. Drugi dan me je skrbelo, kaj bo rekla tovarišica. Mami sem pa obljubil, da tega ne bom nikoli več storil.

Rolando Kemperle

MOJ BRATEC

Imam brata, ki je star trinajst mesecev. Ime mu je Damjan. Imam ga zelo rada. Kadar gremo z mamom na sprehod, ga vedno pomagam nositi, ker vem, da ga mama težko nosi. Tudi sama ga že nosim na sprehode. Večkrat mi tudi kaj ponagaja. Ko ga okregam, se zjoče, čez čas pa me objame in sva spet prijatelja. Rada imam vse otroke, a najbolj mi je všeč moj bratec Damjanček.

Janja Sedej

Z A J Č E K

Wi imamo zajčka. Ker je zelo lep, ga imam rad. Vsak dan ga krmim, da ni lačen. Ko bodo lepi dnevi, ga bom lahko spustil na dvorišče. Tam se bom z njim igral. Prinesel mu bom regrat, da bo bolj vesel. Moj zajček je po glavi sivkast, trup pa ima bel.

Tonček Torkar

VAŠ KOMI

Imeno konja, ki mu je ime Vranec. Je šrno barve in ima košto grivo in rep. Izjemno zelo red, on pa je včasih trdi mhest. Ker mi je vječ tekrat, kadar ga lahko zajahem in me v diru pomese okoli ovinka.

Vranec pa mi vedno razpoložen, da bi ga kdo jahal. Kadar je "trnjen-od-vračanje", mi je to odveč. "Nekaj dne sem ga zajahal, ko je bil vtrnjen. Hotel sem z njim proti kozole", on pa se je le počasi prestopal. Nato se je hitro obrnil in me vrgel na tla. Medtem, ko sem se pobiral in otipaval svojo buško, je Vranec stal prav pri miru in me gledal. Zdalo se mi je, da se mi celo smaje.

Rudko Žgan

VAŠA DRUŽINA

Mamica, bratec in jaz - to je naša družina. Mojs mamica odhaja vsak dan v službo, brat Janez se pa nadvoriščno igra. Če je slab vreme, se mora igrati v stanovanju. Jaz pa hodim v 3. razred. Ko se mamica vrne iz službe, ji povem, kako je bilo v šoli. Zelo je žalostna, kadar prinesem slaboceno. Ob nedeljah gremo na sprehod. Najlepše pa je, kadar smo vsi trije skupaj doma.

Bojan Šorli

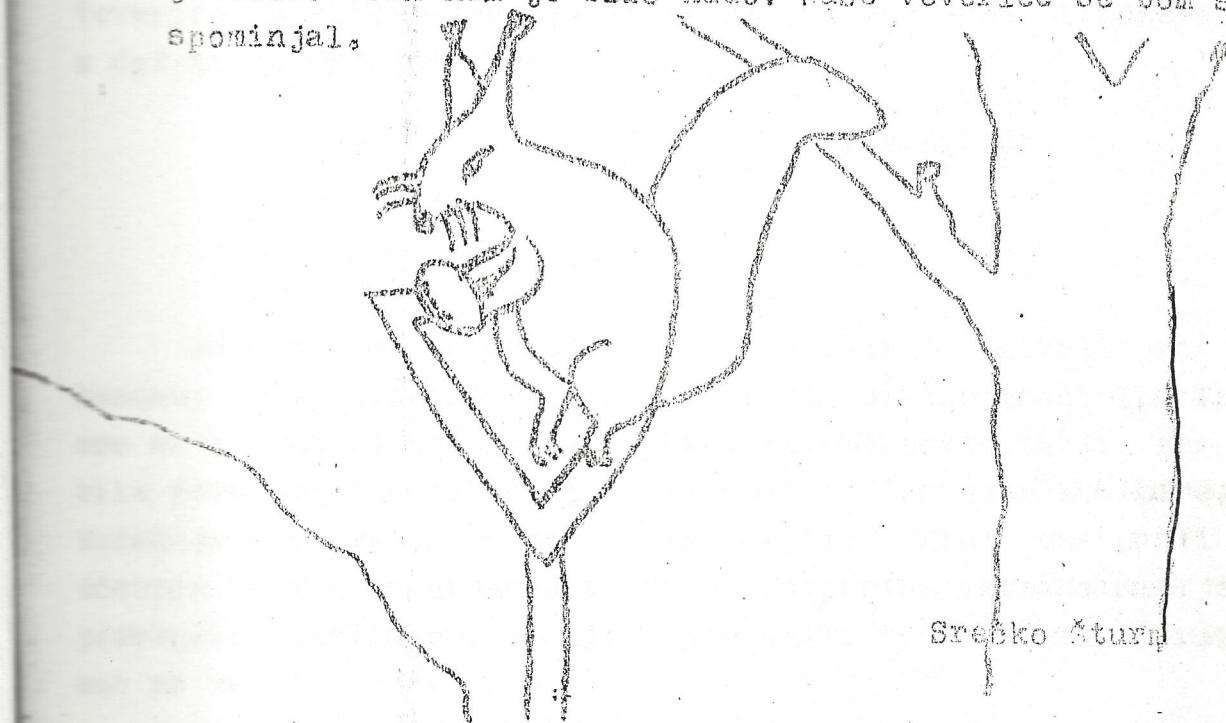
UJELI SMO VEVERICO

Hodim v 3. razred osnovne šole. Povedal vam bom, kako smo v našo hišo prvič dobili veverico.

Tata jo je prinesel v rokavu suknjiša. Ko jo je spustil je stekla za omaro. Dolgo smo jo lovili. Nazadnje se nam je posrečilo, da smo jo ujeli. Dela smo jo v kletko. Pozneje nam je tata priповедoval, kako je veverico ujel.

"Delal sem na cesti blizu Petrovega brda. Nenadoma sem ugledal veverico. Tudi ona me je opazila. Prestrašila se je in skočila na prometni znak. Tam sem jo tudi ujel. Dal sem jo v rokav. Mislil sem si, da bi jo bila vesela in tako sem jo prinesel."

Sedaj je bila veverica v kletki. Najprej sploh ni hoteli piti. Ponoči pa je vse popila, ker smo ji dali. Ker nam je umazala vse zid, smo jo dali na balkon. Ne vem, kako in kdaj je ušla. Vsem nam je bilo nudno. Naše veverice se bom še dolgo spominjal.

MOJE POČITNICE

Z veseljem sem se vražal domov, kajti pred mano je bilo 14 dni zimskih počitnic. Počitnice sem preživel doma. Iz dreva v dan smo nestrpno pričakovali snega, da bi se sankali in smučali. Nekega dne smo se Marko, Drago in jaz odločili, da gremo na pot čez Slatnik k Litostrojnski koči. Dospeli smo na

Kup. Tam je bilo zelo lepo, zato smo se ustavili in občudovali naravo. Medtem se je začelo že mračiti. Ugotovili smo, da smo za na Flatnik prepozni, zato smo odšli čez Petrovo brdo domov. Prav nič pa se nismo spomnili, da je mama doma že v skrbeh, ker smo odšli kar na skrivaj. Prejeli smo zasluženo kazen.

Dušan Kogoj

IZLET V NARAVO

Pred kratkim nas je obiskal stric iz Lesc in bratranec Bogdan. Sli smo v naravo. Prišli smo do gozda. Poiskali smo si ugoden prostor, kjer smo malicali. Komaj smo pričeli jesti, je z neke smrekove veje padel storž. Priletel je meni na glavo. Misli sem, da mi ga je vrgel Bogdan. Čez nekaj časa je stric opazil v vrhu smreke veverico. Začeli smo jo loviti. Teverica je skočila na tla in zbežala v goščavo. Ni pa smo z dolgim nosom odšli proti domu.

Igor Bizjak

TEKMOVANJE NA BAZENU

Nekega dne smo se učenci nižjih razredov zbrali pri bazenu. Tekmovali smo v raznih športnih disciplinah. Igrali smo se z žogo in tekmovali v teku. Ko smo prvič tekli, sem bila prva. Drugič pa sem pritekla na cilj za sošolko Andrejko. Nazadnje smo igrali še med dvema ognjem. Igrali smo proti učencem prvega in drugega razreda. Nasprotna skupina nas je premagala. Mislim pa, da niso upoštevali vseh pravil. Poraženi smo se vrnili domov.

Čufer Medarda

KURIRSKA POT

Bilo je pozimi leta 1944. Kurir je prinesel teti obvestilo, da se mora takoj javiti na štabu Briško-beneškega odreda ki je imel sedež v Smartnem v Brdih. Tovariš Velušček ji je izročil pismo in ji naročil, naj ga čimprej odda tovarišu Damjanu. S sovaščanko sta šli mimo mnogih vasi proti Slapu. Prišli sta na Slap in čudno se jima je zdeло, ker je bilo vse tako tiho, kot bi bila vas izumrla. Pri mlinu sta hoteli čez most, ko so iz zasede planili Nemci. Uiti nista mogli več. Odpeljali so ju v mlinarjevo hišo. Spravili so ju v izbo, kjer je bilo že veliko takih nesrečnežev. Pri vratih je stal straža z naperjeno brzostrelnko. Do noči se je nabralo 27 ljudi, večin kurirk, obveščevalk in drugih aktivistk. Stražarji so se stalni menjali.

Noč strahu je minila. Zjutraj so se oglasili streli. Nemci so tekali sem in tja. Stražar je izginil, bili so prosti. Čez nekaj ur sta kurirki prišli na Oblakov vrh in srečno oddali pošto.

Emil Drole

KURIRKA MILKA

Tudi moja mama je med vojno pomagala partizanom. Imela je že veliko prijateljic, ki so tudi sodelovale. Med njimi je bila tudi šestnajstletna Milka. Njeno zgodbu mi je mama takole pripovedovala.

"Bilo je med vojno. Komandant Marko je Milki dal listič, naj ga nese v štab brigade. Obveščevalci so že prej opazili nemške patrulje bližu vasi. Milka je vedela, da je sporočilo važno. Trdno je stiskala listič v pesti, si popravila titotko in hitro odšla proti gozdū. Sneg je bil in Milki je drselo. Ozrla se je večkrat nazaj, saj je vedela, da Marko misli nanjo. Milka je dolgo hodila in čudno se ji je že zdeло, ker ni srečala nobenega kurirja in ne patrulje. Nenadoma začuje osterglas: Halt! Milka je sprva mislila, da se sali nekdo od kurir-

Tedaj je spoznala, da je padla Nemcem v roke. Trda rôka jo je zgrabila za ramo. Padla je po tleh in listič porinila v sneg. Stopila je prav na tisto mesto in listič je bil skrit pod snegom. Nemci so ji zvezali roke in jo odvedli v postojanko. Milka se je zavedala, da je izgubljena. Žalostno je mislila na bataljon, na Marka in tovarise. Bala se je, kaj bo, če jo bodo mučili. Čez nekaj časa so jo odpeljali v veliko sobo. Oficirji so jo izpraševali, a Milka ni hotela ničesar izdati. Tedaj so jo odpeljali xkh za hišo. Vedela je, kaj bo. Oficir jo je še enkrat vprašal, če je pripravljena povedati, kje so partizani. Milka je odkimala. Oficir je vojaku ukazal, naj jo obrne k zidu. Milka je vojaka odrinila in ni dovolila, da bi jo streljali v tilnik. Vojak in oficir sta začudeno gledala. Oficir je ukazal Milko odvesti nazaj v postojanko. Milka je bila v skrbeh. Toda partizanska patrulja je našla sled in odgnali so, kaj se je zgodilo. Brigada je dobila nalog, da zvečer napade postojanko. In res - postojanka je padla. Marko je bil prvi v njej. Ujetega Nemača je vprašal, kaj so storili z jetnico. Nemeč je povedal, da so jo odpeljali na višje poveljstvo. Marko ni videl ne zaplenjenega orožja, ne nemških ujetnikov, le za Milko ga je skrbelo.

Komandant brigade je ponudil nemški komandi v zameno za Milko tri ujete nemške oficirje. Določili so kraj in čas, kjer naj bi se zamenjava izvrgnila. Marko je čekal na določenem mestu, a Milke ni bilo. Nemci so jo odgnali v taborišče.

Marjan Kos

Doma sem v Podporeznu. Vas ima pet hiš. Iz naše vasi pelje žica hrib Forezen.

Drago Freih

Prvič se oglašam. Doma sem iz Trtnika. Hujem v I. razred osnovne šole. Zelo rad berem partizanske zgodbe. Najraje rišem partizane.

Zdenko Medjá

M O J O Č E

Oče mi je pripovedoval, kako je bil ujet v Semiču na Dolenjskem. Paljali so ga v Trst na komando in ga tam prebičali do rezavest. To je kri kupljala na tla. Nato so ga zaprli v celico. Teko so počenjali fašisti.

Vili Torkar

NATEIRALI SMO SMREKOVE IRŠIČKE

Nekega dne smo šli sosedo nabirat vršičke nad postajo. Poklic sem tudi Roman. Ko smo jih nابrali, smo zagledali veverico. Ko nas je zagledale, je sprstila skorž Romanu na glavo. Potem je hitro skrnila v svoj brlog. Domov smo se vznili utrijenja in v

Erenko Čenčič

NAŠ KAWARČEK

Pri nas imamo kanarčka; ki je zelo rumec in čist. Zjutraj, ko nema vsetene, jo prosi za hrano. Da mi trdi vodo. Najprej jo popije, nato pa se umije. Draga se na palčki in lepo prepeva. Ge imam zelo zmda.

Aleksa Koš

MOJ KUŽEK

Moj kužek je lepe barve. Ima me zelo rad. Ime mu je Tačka. Včasih lovi muco. Ko grem v trgovino, hoče iti z menoj. Ko grem v šolo, je zelo žalosten.

Martina Frelih

MOJI ZAJČKI

Našim zajčkom je umrla mama. Sedaj jih imamo v kuhinji. Hranimo jih z mlekom. Veselo poskakujejo, čeprav nimajo mame.

Zdenko Čufer

N E S R E Č A

Ko sem bil star tri leta, sem padel skozi okno. Mama se je hudo prestrašila. Hitro je pritekla iz hiše in me odnesla v kuhinjo. Položila me je na divan. Skuhala je čaj. Nato sem zaspal. Ko sem se prebudil, sem bil zdrav.

Vilko Močnik

NESREČA OB VODI

Lanskop letu, 4. julija, smo odšli z očkom na ribolov. Riba je prijela, zato jo je očka utrujajo, da bi jo dvignil cesto. Stala sem ob cestnem kamnu in radovedno gledala v vod. Poleg rive je naenkrat zaplavala tudi moja torbica. Očka je bil brez rive, ker je moral hitro skočiti k vodi in ujeti torbico. Bila je vsa mokra, ko sem jo zopet dobila nazaj.

Milojka Černe

LETOSNJA ZIMA

Letosnja zima je bila dolga in mrzla. Otroci so se veselo sankali in kepali. Naredili so sneženega moža. Večkrat je snežilo.

Pavla Kemperle

PRIŠLA JE POMLAD

Mišla je pomlad. Narava se prebuja, travniki že zalepijo. Krmil so se vrmile ptice selivka. Kučkažica že poje. Na polju se je začelo delo. Otroci mebirajo rože.

Miran Kusterle

Spoladi je lepo. Vsa narava se kundi in oživi. Ptički prepevajo in nas budijo. Pomlad je čas setve. Sadjar ureja in čisti sadovnjak.

Roman Dakskobler

Po dolgi zimi je končno prišla težko pričakovana pomlad. Travniki in drevesa so ozelenela, pa tudi selivke so se vrmile. Dnevi hitro minavajo in hkrati bo konec šolskega leta.

Lilijsana Kogoj

M A J

Maj nam prinese lepe rože: rdečl, modre, bele in rumene. Mamici jih bom prinesla. V vazito jih bom dala. Mamica pa bo srečna in vesela.

Nadja Valentinič

II. Razred

GRAD KONOPIŠTE

Med prvomajskimi prazniki sem bil na Češkem. Videl sem velika mesta: Brno, Hradec, Kralove, Prago in Češke Budjejovice. Bil sem tudi na gradu Konopište. V njem je nekoč živel princ Ferdinand. V svojem življenju je ustrelil tristo tisoč divjih živali. V gradu so polni rogovja in nagačenih živali. V gradu je tudi veliko starega orožja.

Princ Ferdinand je vse življenje ubijal. Na koncu je bil tudi on v Sarajevu ubit. Potem se je začela prva svetovna vojna.

Dimitrij Berginc

N. A. S. P. E. S.

Pri nas doma imamo psa. Ime mu je Lesi. Pred kratkim je imel pet mladičev. Skrbno smo jih redili. Ko so nekoliko dorasli, smo jih oddali ljudem. Enega smo obdržali doma. Ime mu je Mišo. Velikokrat se z njim igram. Star je tri meseca. Ko grem v šolo, nekaj časa teče za mano. Imam ga zelo rada.

Olgica Kos

KAKO SEM PRAZNOVALA PRVI MAJ

Prvi naj praznujemo vsi ljudje. Tuji mi učenci smo ga preaznovali. Jaz sem bila kar dobra. Igrala sem se s prijateljicami. Teden je hitro minil. Kar prenitro smo morali spet v šolo.

Zdenka Zgaga

6. OJD. POČITNICE

Naš bor izdelala gruji razred, sta ti očka in manica
ki jih imajo počitnice pri morju. Če s počitniško kolonijo ne
se nudi, bom ali v Žukovjcu z starimi mami. Z menoj bodo šli
tudi mama, sestrica Brankica in bratec Tonček. Tam bom poma-
nila starim mazi pri domačem delu in varovala sestrico Bran-
kico, da bi sestrica spula, se bom igrала na travniku.

Romana Černigoj

K A S E M A N E

Naše rame so skrbne in dobre. Rade nas imajo, čeprav
jih včasih ozalimo. Ko smo žalostni ali bolni, nas znajo
najbolje potolačiti. Razveselimo jih takrat, ko smo pridni.
Tvoje mamice včasih zbolijo. Mnogi otroci se takrat raje igra-
jajo kot bi jih pomagali.

Za čas vojnje so zelo trpele, sovražniku pa to ni bilo
manj. Vsepole so zaprli in jih ustrelili.

Po vojni je ostalo veliko otrok brez mam. Zato sposušujmo
sva je staršte, dokler jih imamo.

Boris Tucin

OBISK V RADOVLJICI

V prvomajskih praznikih sem šla v Radovljico. Igrala sem
se z bračnacem Iztokom. Najrajše pa sem imela sestrično Aneto,
ki je starca eno leto. Zna že hoditi. Zelo rada me vleče za
lase. Ko je šla spati, sem pomivala posodo, pospravljala in
bralu, a vseeno mi je postalo dolgočas po njej. Ko je bilo lepo
vreme, sem jo peljala na sprehod. Zelo je bila radovedna. Kar
naprej je vstajala v vozičku. Ko je teta šla v službo, sem
morala sumu skrbeti za Aneto. Pripravila sem ji sauno kašo.
Ko sem ji dajala jesti, se je sprehabljala po kuhinji, jaz pa
sem morala s skodelico hoditi za njo. Ko je minil teden, me
je prišla mamica iskat. Kar nič se mi ni ljubilo v Podbrdo.
Komaj že čakam, da bodo počitnice, ker bom takrat spet šla v
Radovljico.

Karmen Zupan